

Pout' Kolpingova díla ČR do Říma u příležitosti 20. výročí blahorečení Adolpha Kolpinga

POUŤ KOLPINGOVA DÍLA
 DO ŘÍMA, 25. – 29.10.2011
 „Na cestě ke svatosti“

V pondělí 24. října se vypravil na dlouhou cestu autobus plný poutníků Kolpingova díla, které oslovila naše nabídka k cestě do „věčného města“ Říma, která však neměla mít jen turistickou, či duchovní náplň (i když obojího jsme si užili do sytosti), ale byla to jedinečná příležitost zažít společenství lidí z celého světa, které spojují myšlenky sociálního reformátora Adolpha Kolpinga. Ten byl v Římě v roce 1991 blahorečen papežem Janem Pavlem II. a my jsme se tak mohli účastnit oslav 20. výročí této události.

Z pohledu toho, který celou cestu naplánoval, ale který se jí nemohl sám osobně zúčastnit, bych chtěl vyzdvihnout některé momenty a především poděkovat těm, kteří se o poměrně hladký průběh pouti zasloužili.

Cestou do Říma jsme navštívili město Brixen a místní Kolpingovy přátele, jejichž město máme my Češi spojené se jménem Karla Havlíčka Borovského. Velké poděkování patří předsedovi místní Kolpingovy rodiny panu Ernstu Schwiembacherovi, který se nám příkladně věnoval a společně s vedením Kolpingova domu Brixen připravil našim poutníkům příjemné občerstvení v tomto domě. Poté následovala noc v Bolzánu, hlavním městě Jižního Tyrolska, kde jsme byli opět hosty místního Kolpingova domu.

V Římě byl pro všechny poutníky připraven společný program, který zahrnoval jak společné mše v nejznámějších bazilikách, tak například audienci u papeže, kterou jsme sledovali bohužel pouze na velkoplošných obrazovkách na Svatopetrském náměstí. Velmi působivý byl také kulturně společenský program v audienční hale, jejíž sedmitisícovou kapacitu kolpingovští poutníci bezpečně naplnili.

Kromě tohoto ústředního společného programu jsme pro naše poutníky připravili několik krátkých tematických procházek po Římě. Zde bych chtěl poděkovat bohoslovcovi Vojtěchu Loubovi, který se nám věnoval a zasvěceným výkladem přiblížil historii mnoha zajímavých míst.

V sobotu 29. října po závěrečné bohoslužbě v Lateránské bazilice se naši poutníci vydali na dlouhou cestu domů, která však díky skvělým řidičům rychle uběhla. Zde se patří poděkovat nejen jim, ale celé cestovní kanceláři paní Věry Krejčí z Boskovic. Další velkou posilou poutního týmu a hlavním duchovním celé výpravy byl P. Jan Peňáz ze Křtin (dříve působící jako děkan ve Velkém Meziříčí), který dodával poutníkům nejen duchovní náměty k zamyšlení, ale také udržoval po celou dobu veselou náladu. Velký dík patří Petru Kučerovi, členovi představenstva KD ČR, který si vzal celý poutní zájezd „na triko“ a vše zvládnul s pomocí Boží na výbornou! No a na závěr bych rád poděkoval Kolpingovým rodinám, které na zájezd vyslaly své zástupce: Janě Zemanové a KR Praha 8, Jarce Sušické a KR Nýřany, Jendovi Královi a KR Zadní Zhořec a všem ostatním poutníkům z KR Lískovec, Žďár nad Sázavou a také našim přátelům z Kolpingova díla Slovenska, kteří se k nám také připojili.

Při příležitosti svatořečení Adolpha Kolpinga v Římě zase brzy na viděnou !

Michael Kubík, Kolpingovo dílo ČR

OBSAH

Slovo úvodem - Pout' do Říma	1
Halový fotbalový turnaj	2
Nabídka zahraničních dílen	2
Mezinárodní projekt Kolpingova díla Evropa	3
Zahájení výstavy Srdíčkové děti	3
Pout' do Říma očima účastníků	4
Pout' do Říma očima účastníků	5
Křesťanská média	5
Napsali o nás: Naše rodina	6
Napsali o nás: Naše rodina	7
Nadcházející akce	8

19. Mezinárodní halový fotbalový turnaj Kolpingova díla ČR

V sobotu 19.11. se ve sportovní hale v Novém Veselí uskutečnil již 19. ročník Mezinárodního halového fotbalového turnaje Kolpingova díla ČR, kterého se zúčastnilo 8 domácích a jedno zahraniční družstvo z maďarského Érsekvadkertu, reprezentující Kolpingovy rodiny.

Utkání hraná v přátelské a fair play atmosféře přinesla mnoho napínavých soubojů a překvapivých výsledků včetně konečného

3. místa pro téměř domácí družstvo Újezdu, které mělo ve svém středu také nejlepšího střelce turnaje Martina Hajčmana. Ve finále se potom střetli vítězné poslední dvou ročníků a favorité z Měřína s družstvem Horního Kosova u Jihlavy. Tento souboj pro sebe 20 sekund před koncem normální hrací doby rozhodli fotbalisté Horního Kosova a stali se tak vítězi tohoto tradičního turnaje, který příští rok oslaví velké jubileum. Poháry a ceny předával žďárský místostarosta Ladislav Bárta, sportovec tělem i duší a generální sekretář

Kolpingova díla ČR Libor Havlík.

Velké uznání si zaslouží také hlavní (a jediný) rozhodčí Nikola Bula, který i vypjatá utkání řídil s přehledem a klidem. Poděkování organizátorů patří nakonec také Sokolu Nové Veselí, za vytvoření skvělého zázemí ve sportovní hale.

Michael Kubík,
Kolpingovo dílo ČR

Vzdělávání pro dospělé v Evropě – nabídka

NAEP
Národní agentura pro evropské
vzdělávací programy

**Nabídka
zahraničních
dílů
pro všechny
dospělé**

Velmi zajímavá a lákavá nabídka pro všechny dospělé, kteří chtějí cestovat a vzdělávat se, přichází z Národní agentury pro evropské vzdělávací programy. V rámci evropského programu Grundtvig, který se zaměřuje na všechny formy vzdělávání dospělých, nabízí všem starším 18ti let účast zdarma na zahraničním workshopu v některé z evropských destinací.

K účasti na workshopu je nezbytná pouze základní znalost některého z hlavních evropských jazyků, tedy angličtiny, němčiny, francouzštiny, a odvaha cestovat do zahraničí za netradičním zážitkem spojeným se sebevzděláváním. Náklady na workshop hradí cele organizátor, který na realizaci workshopu získal grant od Národní agentury země, kde se workshop koná. Grant pokrývá i cestovní a pobytové náklady účastníků.

Katalog workshopů, které jsou velmi různorodé (od IT znalostí přes kurzy fotografie po divadelní dílny), naleznete na webových stránkách

www.naep.cz/grundtvig
v záložce WORKSHOPY → zúčastněte se workshopu. Zde také najdete postup, jak se o daný workshop ucházet.

Kateřina Erdingerová,
Kolpingovo dílo ČR

Mezinárodní projekt Kolpingova díla Evropa Learning partnership

Obracíme se na vás se zajímavou nabídkou pro všechny dobrovolné pracovníky naší organizace, kteří stojí o to dozvědět se něco nového, poznat Kolpingovo dílo z mezinárodní perspektivy a také trochu poznat Evropu.

Kolpingovo dílo České republiky je stejně jako další 6 partnerů z Evropy zapojeno do mezinárodního projektu celoživotního vzdělávání. Pod vedením Evropské kanceláře Kolpingova díla se spojili členové Kolpingova díla z ČR, Německa, Polska, Rumunska, Itálie, Maďarska a připravili dvouletý program vzdělávání pro

své dobrovolníky a pracovníky. Tento projekt si dává za cíl jak poskytnout svým pracovníkům prostor pro čerpání nových informací, rozvinout spolupráci ve střední a východní Evropě, tak samozřejmě sdílet zkušenosti různě fungujících evropských organizací.

Doba trvání celého projektu je říjen 2011 – říjen 2013. Jednacími jazyky jsou němčina a angličtina.

Každý zapojený partner připraví pro ostatní třídenní workshop ve své zemi. Náplní takového workshopu je jak vzdělávací část (témata níže) tak také poznávací část – výlet, exkurze, ochutnávka národních jídel, tradic. Je to šance rozšířit své evropské obzory, načerpat nové poznatky a vytvořit si kontakty pro další práci s dětmi a mládeží. Pobyt i

cesta účastníků do zahraničí je plně hrazena z grantu, který poskytla Národní agentura pro evropské vzdělávací programy, a organizaci má na starosti ústředí Kolpingova díla ČR.

Pokud byste měli zájem se zúčastnit jednoho nebo více workshopů, napište nám na adresu katerina.erdingerova@kolping.cz

Termíny jednotlivých dílen:

Polsko, Krakov 1. - 3. 12. 2011

„Fundraising“

ČR, Vyhlídka 2. - 4. 2. 2012

„Networking on European level“

Maďarsko 10.–12. 5. 2012

„Teambuilding“

Itálie, Bolzano 11. – 13. 9. 2012

„Moderation of working meetings“

Rumunsko 11. – 13. 11. 2012

„Managing volunteers“

Německo 23. – 25. 5. 2013

Projekt vznikl

za finanční

podpory

Národní

agentury pro

evropské

vzdělávací

programy

Zahájení výstavy Srdíčkové děti

V pátek 18. listopadu 2011 byla v prostorách České spořitelny slavnostní vernisáž otevřena Výstava fotografií „Srdíčkové děti“, která představuje činnost žďárského Rodinného centra Srdíčko.

Vernisáže se zúčastnilo více než padesát hostů. „Rodinné centrum Srdíčko nabízí v současné době opravdu pestrý program pro děti i rodiče. Pomáhá nejen zabránit sociální izolaci rodičů v době jejich péče o malé děti, ale nabízí také zájmové kroužky pro předškoláky či poradenství pro rodiče, kteří se vracejí po rodičovské dovolené zpět do za-

městnání,“ uvedla v úvodu vernisáže vedoucí koordinátorka centra Kateřina Šalandová. Ta dále poděkovala za podporu činnosti centra vedení města Žďáru nad Sázavou a řediteli žďárské pobočky České spořitelny za poskytnutí prostor pro výstavu. Vystavené fotografie jsou dílem Milana Šustry, který s centrem dlouhodobě spolupracuje. „Panu Milanu Šustrovi velmi děkujeme za čas a trpělivost při fotografování akcí Srdíčka,“ dodala vedoucí koordinátorka.

Slavnostní přípitek pronesl 2. místostarosta města Žďár

nad Sázavou Bc. Ladislav Bárta. Vernisáž doprovázela hudební skupina TATABAND. Výstava potrvá až do Vánoc a je veřejnosti přístupná v běžné otevírací době pobočky České spořitelny.

Jana Kamarádová

Pout' do Říma očima účastníků

Byl to týden plný krásných, někdy i dojmavých zážitků. Popsat tento týden by znamenalo velikou slohovou práci, píší proto jenom pár krátkých poznámek. Dlouhá cesta se s dobrou partou zdála celkem krátká. První prožitek i požitek byl přejezd Alpských pohoří, procházka Brixenem a krásné přijetí v Kolping domě v B r i x e n u .

podobně, abychom prošli bezpečnostním rámem se ukázalo, že proti disciplinované převaze zástupců z Německa nemáme šanci dostat se na místo setkání) bylo přesto důstojné a úchvatné při sledování obrazovek na svatopetrském náměstí. Stejně tak jsem prožíval i obě společné pobožnosti (Svatý Pavel za hradbami a Lateránská bazilika). Přes jazykové bariéry to bylo opravdu souznění mnoha těl i duší. A bylo zde možno využít i moje chatrné znalosti němčiny k navázání osobního kontaktu. Obě procházky po základních historických pamětihodnostech města Řím namlsaly asi všechny ty, kteří stejně jako já toto zažívali poprvé, k předsevzetí pokusit se v budoucnu zopakovat si návštěvu „věčného města“

Setkání zástupců Kolpingu z celého světa ve Vatikánu (po příkazu odstranění všech kapesních nožů, pilniček a

a užít si znovu a klidněji všechnu tu krásu chrámů, kostelů a historických památek spojených

s rozvojem a vývojem naší evropské anticko-křesťanské kultury. Nemohu pominout i páteční odpoledne, kdy nás několik zradilo otce Jana a místo na nešpory jsme zamířili do místa ubytování (Ostia di Lido - Castelfusano), abychom vyrazili na obhlídku místní mořské pláže a alespoň shlédli vodní plochu. Po zdánlivě nekonečném pochodu s mnoha pochybnostmi, zda jdeme správným směrem, jsme šťastně narazili na průchod přímo k mořské, pěkně se vlnící hladině. Dále nebylo o čem přemýšlet, plavky neplavky, šup tam a na čtyřicet minut nádherného houpání v mořských vlnách si budu pamatovat dokud mne paměť neopustí. Ti, kterým se voda zdála studená mohou jen litovat ztráty nádherného zážitku. Sluníčko zapadající do moře nás donutilo ukončit tuto nádheru. Cesta zpět se zdála docela krátká, i když byla stejně dlouhá jako tam, a došli jsme za úplné tmy. To je ta relativita pojmu. A proti nebi nádherně ozářené pinie v Castelfusano v krásném vlahém večeru byla poslední tečka za pěkným dnem Závěrem – přes náročnost a únavu převažují jen kladné pocity a krásné zážitky. V neposlední řadě si všichni účastníci osahali římskou dopravu a nemusí se bát zopakovat si návštěvu i samostatně. A když se to nepovede, jde to vše znovu projít na monitoru PC pomocí internetových prohlížečů anebo studiem literatury. Takže díky všem, kteří se na zdárném průběhu podíleli.

Jaroslav Štarha
KR Lískovec

Nebyla jsem v Římě poprvé, proto jsem měla pocit, že se vracím tak trochu domů. Skutečnost, že jsme bydleli až u moře, pro mne nebyla na závalu. Jednak jsem poznala okolí Říma, kde jsem dosud nebyla, a jednak jsem se úžasně vyspala, a to i přesto, že jsme poměrně brzy vstávali. Prostě dýchat mořský vzduch uprostřed piniového háje pořádně ocení jen Pražák nebo Ostravák.

Další zajímavou zkušeností bylo cestování do města. Po dvou jízdách tam a sem jsem získala jistotu, že v Římě už nemůžu nikdy zabloudit (natolik jsou trasy logicky značené a dovezou vás až ke každé pamětihodnosti), a také jsem pocítila hrdost nad tím, jak čist'ounek a upravené (a oproti Římu i klidné) je naše pražské metro.

A teď k pouti samé. Velice děkuji panu děkanu Peňázovi, který nás po celou cestu neúnavně a zajímavě na pout' připravoval. Děkuji mu i za to, že vytrval a nedal se odradit nespokojeností některých účastníků, kterým kazil spaní. Věděl, jaký je jeho úkol. Můj obdiv patří všem účastníkům nad sedmdesát, kteří trpělivě a statečně celý

den po Římě šlapali, aniž by si jakkoli stěžovali a také všem silnějším, kteří se starali o slabší nebo starší (týká se především pana Krále a jeho party). A Slovákům, kteří se nejdříve museli dopravit do Žďáru, odvážili se na pout' s batoletem, ničemu se nevyhýbali a vytvářeli s námi úžasnou jednotu.

Děkuji všem ostatním, kteří přispívali k radostné náladě a také všem organizátorům: od těch z MKD za přípravu duchovního programu, až po ty naše, kteří museli zvládnout všechny praktické záležitosti. Snad jen ta audience ve Vatikánu by si zasloužila lepší přípravu a více prozíravosti. Můžeme se na to dívat tak, že jsme alespoň přinesli nějakou obět'.

Bylo příjemné, chodit po Římě a potkávat staré přátele ze všech koutů světa. Na půl dne se rozejít, každá skupina po svém, a pak se znovu sejít v chrámu ke společné bohoslužbě (nebo obráceně), se stejným cílem. Když si příště označíme autobus naším logem a sebe nějakým jednotným kouskem oděvu, který bude pro nás poznávacím znamením

a současně nás bude spojoval s ostatními Kolpingy, nebude mít akce chybu. Těším se na příště!

Jana Zemanová,
KR Praha 8

Křesťanská média

V týdeníku *Naše rodina* č.43 vyšel článek na dvou stránkách s fotografiemi o Adolfu Kolpingovi, o Kolpingově díle a jeho historii. Měl jsem z něj velkou radost, protože byl zajímavě a novinářsky profesionálně napsaný. Když jsem se chtěl s několika přáteli podělit o své dojmy z něj, dostával jsem negativní odpovědi – nečetl nebo co je to za noviny. Velmi podobné je to i s *Katolickým týdeníkem*. A už vůbec se nepatřím třeba na *Světlo*. Proč se nečtou alespoň tyto

křesťanské tiskoviny? Vždyť jsou plně zajímavých, poučných a hlavně pozitivních zpráv a článků, včetně programů všech TV a rádií. Místo nich hltáme v bulváru výmysly, polopravdy a skandály. Trocha statistiky: *Katolický týdeník* odebírá v Kunštátě asi 30 čtenářů, *Blesku* se v Kunštátě prodá 50 kusů denně.

Omlouvám se, ale neodpustím si ještě jedno rýpnutí do našich křesťanských řad. Co se děje v *Ordinaci*, *Ulici*, *Hospodě*, *Cestách domů* a podobných bulváru blízkých pořadech ví naprosto všichni, ale že ČT 2 vysílá v neděli v podvečer několik křesťanských pořadů – např. *Uchem jehly*, *U pastýře*, *Biblické příběhy / Mojžíš*, *Samson...*./, *Křesťanský*

magazín a další, jsme ani nepostřehli, anebo nám na jejich sledování již nezbyvá čas.

A na závěr výzva pro všechny věřící! Máme již 22 let možnost číst, poslouchat a sledovat křesťanská média, proto toho využijeme. Vždyť výše zmíněné časopisy, internet, rádio *Proglas* a televize *Noe* jsou nám všem zdrojem vzdělávání, poučení a hlavně nositeli dobrých zpráv.

Alois Havelka,
předseda KR Kunštát

Na další dvoustraně si můžete přečíst článek ze zmiňovaného časopisu *Naše rodina*.

Adolf Kolping (1813–1865) působil hlavně v Kolíně nad Rýnem

Poutní mše svatá ve Věžnicích, kde mají kapli zasvěcenou bl. Adolfu Kolpingovi

Dílo německého Dona Bosca

Když se známý Don Bosco v čase průmyslové krize věnoval mládeži v Turíně, jeho současník Adolf Kolping v Kolíně nad Rýnem zakládal tovaryšské spolky. **Kolpingovo dílo** je dnes známé po celém světě, jeho následovníci působí od roku 1992 i v Česku. A právě v těchto dnech si připomínají 20. výročí blahorečení svého zakladatele. Mnozí se při této příležitosti vydali na celosvětovou pouť Kolpingova díla do Říma.

Papež Jan Pavel II. blahorečil německého kněze Adolfa Kolpinga 27. října 1991. Při beatifikaci ho ocenil jako průkopníka a předchůdce velkých papežských sociálních encyklik.

Švec knězem

Celý den procházel obuvnický dělník ulicemi Kolína nad Rýnem. Hledal zaměstnání v nějaké ševcovské dílně, ale všude dostal zamítavou odpověď. Jako chudý ševcovský tovaryš poznal dobře bídu a těžkosti lidí bez domova. Narodil se 8. prosince 1813 v malé vesničce Kerpen v chudé a početné rodině jako čtvrté dítě pastýře ovcí. Unavený a bez naděje vešel do dílny ševcovského mistra Becka na Glockengasse. Mistr schýle-

ny nad dílem se zeptal: „Jak se jmenujete?“

„Adolf Kolping, pane mistře. Byl bych vám velmi vděčný, kdybyste mi dal práci.“ Podařilo se, Kolping se tak dostal do dobré rodiny a po večerech si ještě mohl studovat.

V Beckově domě pobýval již řadu měsíců, když jednou mistr jen tak mezi řečí prohodil: „Myslím, že je na čase, aby se naše dcera Lenka poohlédla po manželovi. Ale musel by to být někdo od našeho řemesla, aby později převzal dům a dílnu. Lenka by nemusela chodit daleko, když je dobro na dosah ruky.“

Tovaryš teprve teď pochopil Lenčiny projevy přátelství. Co má udělat? Co vlastně po něm chce Bůh? Kdyby se stal knězem, mohl

by pomáhat chudým chlapcům, kteří se toulají bez cíle světem. Ráno tiše opustil dům a spěchal do kostela Panny Marie. Už od dětství totiž cítil, že ho Bůh volá ke kněžství. Když se vrátil, řekl mistru Beckovi, že se poohlédne po jiném místě. Všichni na něj hleděli nechápavě...

Na podzim roku 1837 byl přijat do Marcellského gymnázia a začala další dlouhá etapa jeho života. Teologii studoval v Mnichově a v Bonnu. Když byl v roce 1845 vysvěcen na kněze, hned se začal obětavě a otcovsky ujmát řemeslnických tovaryšů.

bydlení a směřoval je ke správnému životu. Snažil se je orientovat také na duchovní stránku. Svůj program formuloval do tří hesel: Buď přesvědčeným křesťanem, buď pilný ve svém povolání, buď dobrým otcem rodiny.

Páter Kolping zakládal tzv. tovaryšské spolky a jeho dílo vzal v roce 1858 pod ochranu tehdejší kolínský arcibiskup, kardinál Josef Geissel. To se již Kolping staral o dvaadvacet tovaryšských skupin. V roce 1849 se stal vikářem kolínského dómu a svou činnost ještě zintenzivnil. Procestoval Německo, Rakousko a Švýcarsko, všude budoval domy pro vandrující tovaryše, uváděl do života tzv. kolpingov-

Hrob blahoslaveného Adolfa Kolpinga v minoritském kostele v Kolíně nad Rýnem je cílem mnoha poutníků

Otec tovaryšů

Na přelomu 19. a 20. století se mladí lidé v důsledku průmyslové revoluce ocitli v zoufalé situaci. Se zřizováním továren rostla ve městech nezaměstnanost, dělníci často pracovali v otřesných podmínkách a zaměstnavatelé vůči nim nebyli vázáni žádnou povinností. Bídne výděly nestačily na obživu, rodinný život se rozpadal, šířil se alkoholismus, kriminalita, nemoci z podvýživy. V Itálii se mladým a opuštěným hochům pokoušel pomoci Don Bosco, v Německu o totéž usiloval jeho současník Adolf Kolping. Obstarával mladým práci, jídlo,

ské rodiny. Také proto se mu neříkalo jinak než otec tovaryšů.

Zemřel v necelých 53 letech 4. prosince 1865 na rakovinu plic a je pohřbený v kostele minoritů v Kolíně nad Rýnem.

Kolpingovo dílo

Při své cestě do Německa v roce 1880 Jan Pavel II. navštívil také hrob Adolfa Kolpinga a nazval ho pastýřem duší, sociálním apoštolem a lidovým spisovatelem. Redigoval totiž Rýnské listy a vydával kalendáře. Kolping podnítil vnitrocírkevní diskusi o sociálních otázkách. Osobní a profesní vzdělávání našlo

velký ohlas díky společenským a svépomocným zařízením, jako byly hospice, spořitelny a nemocenské pojišťovny. Sám pater Kolping si technického pokroku velmi cenil, zejména při komunikaci a cestování. Nejprve se vydával na cesty pěšky nebo s koňským povozem, později rád využíval železnice. Rozvoj telegrafu a rozšíření tištěného slova také přispělo k rychlejšímu šíření jeho myšlenek.

Jeho dílo, jehož srdcem je kolínská arcidiecéze, trvá více než sto padesát let. Kolpingovy skupiny, tzv. rodiny, pomáhají potřebným lidem, hledají pracovní příležitosti, řeší problémy nezaměstnaných, zakládají pro mládež střediska řemeslnické výuky, všímají si pracovního prostředí, života v rodinách i společenského prostředí. Stále víc se také zaměřují na pomoc rozvojovým zemím.

Dílo působí ve více než 50 zemích světa a má kolem 500 tisíc členů. Nejsilnější pozice má

MÍROVÉ PUTOVÁNÍ KOLPINGOVA DÍLA

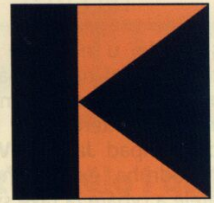
Po skončení druhé světové války zahájila hrstka členů ze švýcarského, německého a lucemburského Kolpingova díla tzv. Mírová putování. Začali společně putovat po ruinách evropských a především německých měst. A jejich putování bylo výrazem pokání.

V průběhu let se k nim přidávali další poutníci, v současné době se akce účastní průměrně kolem 250 lidí. Většinou se navzájem znají, těší se na sebe, na cestách si vyprávějí, co se v průběhu roku kde událo. Ne všichni si původní záměr uvědomují, a tak je dobré si ho občas připomenout, aby se z akce s duchovním obsahem nestala jen poznávací nebo turistická událost. Velkou příležitostí k návratu „ke kořenům“ bylo první mírové putování po zemích za železnou oponou, tedy tak trochu na „ruinách socialismu“. Konalo se v roce 2000 u nás v České republice v krásném prostředí Šumavy. Přílákalo rekordní množství účastníků, kolem čtyř set. Putování organizovala Kolpingova rodina z Prahy, ale vydatně pomáhali i členové ze Sušicka a z centrálního svazu. Všechny okolnosti nám přály: dobře dostupné místo, zajímavé trasy a pamětihodnosti, úžasná příroda, slušné a přítom levné ubytování i stravování, nád-

herné počasí a kvalitní doprovodný duchovní i kulturní program. Dnes nám účastníci připomínají, že putování na Srní patřilo k těm nejkrásnějším.

A jak vlastně takové putování probíhá? Termín je obvykle stanovený na svátky Kristova nanebevstoupení od čtvrtka do neděle. Hostitelem se každým rokem stává jiná Kolpingova rodina, a tak se účastníci scházejí jednou v Německu, podruhé ve Švýcarsku, v Holandsku, Jižním Tyrolsku, České republice, Rumunsku, Maďarsku. V příštím roce to bude v Lucembursku. Setkání je pravidelně zahájeno a ukončeno mší svatou. Hlavním programem je putování místní krajinou, při kterém účastníci společně překonávají určité obtíže trasy, vzájemně se podporují a povzbuzují. Pro ty, kteří už nemohou, se vždy najde nějaké řešení a pomoc. Organizátoři se navíc snaží představit tradice, folklor, pamětihodnosti své země, ale i práci místní Kolpingovy rodiny.

Jana Zemanová, Kolpingova rodina v Praze 8

Logo Kolpingova díla

Arcibiskup Dominik Duka letos 20. října sloužil mši ve Žďáru nad Sázavou na oslavu jubilejních dvaceti let Kolpingova díla

v Německu, Rakousku, Švýcarsku, v USA, v Kanadě a v Austrálii. Z těchto zemí vysílá své apoštoly do třetího světa. Kolpingovy rodiny vznikaly v posledních dvaceti letech také v Mexiku a v Jižní Americe, v Jihoafrické republice, Ugandě, Keni a Indii. V Asii pracuje stovka skupin, které budují střediska pro učně a výrobu, seznamují obyvatelstvo s křesťanstvím a nabízejí i duchovní pomoc.

Kolpingovo dílo u nás

V českých zemích byly zakládány Jednoty katolických tovaryšů už v letech 1848–1898, a to přibližně v šedesáti městech, zejména v Praze, Brně, Kroměříži a ve Znojmě. Kolpingovy domy vyhledávala studující, služební a řemeslnická mládež, kterou spojovala křesťanská výchova a zájmy, např. poutě, přednášky, ochotnické divadlo apod. Také u nás usilovaly Jednoty

o zdravý růst mladých lidí a jejich zapojení do sociálně prospěšné a společenské činnosti. Po nuceném přerušení činnosti bylo hnutí u nás opět obnoveno v roce 1992, kdy vzniklo první občanské sdružení Kolpingovo dílo České republiky. Sídlem centrálního svazu je Kolpingův dům ve Žďáru nad Sázavou.

Základním článkem díla jsou Kolpingovy rodiny, kterých je u nás v současné době šestatřicet. Jejich aktivity dnes směřují především do oblasti sociální a vzdělávací. Jedná se například o terapeutickou komunitu pro léčbu drogově závislých v Sejřku u Nedvědice, kontaktní nízkoprahové centrum Spektrum, zajišťující poradenství a služby časné krizové intervence, Azylový dům pro matky s dětmi v Praze 8 a nebo Dům rodin ve Smečně u Kladna. Ve Žďáru nad Sázavou provozují dvě školy, Biskupské gymnázium a Střední

školu gastronomickou A. Kolpinga, která nabízí vzdělávání v učebních oborech kuchař, cukrář, číšník a dvouleté nástavbové studium.

V centru pozornosti Kolpingových rodin jsou především děti a mládež, kterým členové nabízejí možnosti, jak strávit smysluplně volný čas, např. různě

kroužky, výlety, letní tábory, sportovní a kulturní akce, a třeba i mezinárodní putování. Právě ve dnech 25.–29.10. se u příležitosti 20. výročí blahorečení svého zakladatele Adolfa Kolpinga mnozí vydali na celosvětovou pouť Kolpingova díla do Říma.

Ludmila Kotrmanová

Foto archiv Kolpingova díla

Dětský tábor na Vyhlídce v Moravském krasu je také dílem Kolpingovy rodiny

Nadcházející akce

Živý Betlém

(20. 12. 2011, Žďár nad Sázavou)

Přijďte se na chvíli v předvánočním shonu zastavit u jesliček.

20.12. odpoledne v 16.00 hod. na náměstí Republiky ve Žďáře nad Sázavou.

Silvestrovský pobyt na Vyhlídce

(30.12.—1.1.2012)

Nabízíme volná místa pro rodiny s dětmi (i pro menší kolektiv) na silvestrovský pobyt v rekreačním zařízení Kolpingova díla „Vyhlídka“ v Moravském krasu. Zájemci se mohou informovat a hlásit na naší e-mailové adrese.

20. Společenský ples Biskupského gymnázia, SŠG A. Kolpinga a Kolpingova díla České republiky

(20. 1. 2012, Žďár nad Sázavou)

Společenský ples Kolpingova díla České republiky a zároveň stužkovací ples středních škol, jež Kolpingovo dílo zřizuje, proběhne v pátek 20.1. 2012 v Kulturním domě ve Žďáře nad Sázavou. Můžete se těšit na hudbu, tanec a také vybrané kulinářské speciality z dílny SŠG. Všichni jsou srdečně zváni.

Mezinárodní workshop „Networking on European level“

(2. - 4. 2. 2012, Vyhlídka)

Společný vzdělávací projekt pro pracovníky s dětmi a mládeží několika evropských Kolpingových děl. Tento workshop je 3. dílem dvouletého cyklu vzdělávacích modulů, které probíhají různě po Evropě. Projekt je podpořen dotace NAEP.

Workshop s tématem Networking on an European level proběhne v rekreačním zařízení Vyhlídka ve dnech 2. - 4. 2. 2012. Více o celém projektu najdete na www.kolping.cz v sekci NAŠE AKCE.

Setkání Kolpingových rodin

(3. - 4. 2. 2012, Vyhlídka)

Každoroční setkání zástupců Kolpingových rodin proběhne 3. – 4. 2. 2012 v rekreačním zařízení Vyhlídka.

Svoje příspěvky, dotazy nebo náměty zasílejte na adresu kolping@kolping.cz nebo poštou na adresu:

Kolpingovo dílo České republiky, nám. Republiky 22, Žďár nad Sázavou 591 01

Více informací o našich akcích najdete také na www.kolping.cz

Aktuální dění můžete také sledovat na našem profilu na síti [facebook](#)